

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О НЕЗАСТАРЕВАЊУ КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ И РАТНИХ ЗЛОЧИНА

Члан 1.

Потврђује се Европска конвенција о незастаревању кривичних дела против човечности и ратних злочина, сачињена 25. јануара 1974. године у Стразбуру, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

**„European convention on the non-applicability of statutory limitation
to crimes against humanity and war crimes**

Strasbourg, 25.I.1974.

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering the necessity to safeguard human dignity in time of war and in time of peace;

Considering that crimes against humanity and the most serious violations of the laws and customs of war constitute a serious infraction of human dignity;

Concerned in consequence to ensure that the punishment of those crimes is not prevented by statutory limitations whether in relation to prosecution or to the enforcement of the punishment;

Considering the essential interest in promoting a common criminal policy in this field, the aim of the Council of Europe being to achieve a greater unity between its members,

Have agreed as follows:

Article 1

Each Contracting State undertakes to adopt any necessary measures to secure that statutory limitation shall not apply to the prosecution of the following offences, or to the enforcement of the sentences imposed for such offences, in so far as they are punishable under its domestic law:

1. the crimes against humanity specified in the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide adopted on 9 December 1948 by the General Assembly of the United Nations;

2. a) the violations specified in Article 50 of the 1949 Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field, Article 51 of the 1949 Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea, Article 130 of the 1949 Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War and

Article 147 of the 1949 Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War,

b) any comparable violations of the laws of war having effect at the time when this Convention enters into force and of customs of war existing at that time, which are not already provided for in the above-mentioned provisions of the Geneva Conventions,

when the specific violation under consideration is of a particularly grave character by reason either of its factual and intentional elements or of the extent of its foreseeable consequences;

3. any other violation of a rule or custom of international law which may hereafter be established and which the Contracting State concerned considers according to a declaration under Article 6 as being of a comparable nature to those referred to in paragraph 1 or 2 of this article.

Article 2

1. The present Convention applies to offences committed after its entry into force in respect of the Contracting State concerned.

2. It applies also to offences committed before such entry into force in those cases where the statutory limitation period had not expired at that time.

Article 3

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 4

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto, provided that the resolution containing such invitation receives the unanimous agreement of the members of the Council who have ratified the Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 5

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 7 of this Convention.

Article 6

1. Any Contracting State may, at any time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any violations provided for in Article 1, paragraph 3, of this Convention.

2. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may be withdrawn according to the procedure laid down in Article 7 of this Convention.

Article 7

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting State may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 8

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- a) any signature;
- b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 3 thereof;
- d) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 5 or Article 6;
- e) any notification received in pursuance of the provisions of Article 7 and the date on which the denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 25th day of January 1974, in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О НЕЗАСТАРЕВАЊУ КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ И РАТНИХ ЗЛОЧИНА

Стразбур, 25.1.1974.

Државе чланице Савета Европе, потписнице ове конвенције,
с обзиром на потребу да се заштити људско достојанство у време рата и
у време мира;

с обзиром да кривична дела против човечности и најозбиљније повреде
закона и обичаја рата представљају озбиљно кршење људског достојанства;

забринуте за последицу да се обезбеди да казна за таква кривична дела
није спречена застарелошћу у односу на гоњење или издржавање казне;

с обзиром на основни интерес у промовисању заједничке политике у
борби против криминала у овој области, циљ Савета Европе је да се постигне
веће јединство његових чланова,

споразумеле су се следеће:

Члан 1.

Свака Страна уговорница предузеће мере неопходне да се обезбеди да
се застарелост неће применити на гоњење следећих дела, или на издржавање
изречених казни за таква дела, уколико су кажњива према домаћем
законодавству:

1. кривична дела против човечности предвиђена Конвенцијом о
спречавању и кажњавању злочина геноцида, која је усвојена у Генералној
скупштини Уједињених нација 9. децембра 1948. године;

2. а) повреде предвиђене у члану 50. Женевске конвенције о
побољшању положаја рањеника и болесника у оружаним снагама у рату из
1949. године, члану 51. Женевске конвенције о побољшању положаја рањеника,
болесника и бродоломника оружаних снага на мору из 1949. године, члану 130.
Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године и
члану 147. Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата из
1949. године,

б) свако слично кршење ратног права које се примењује у време када
ова конвенција ступа на снагу и обичаја рата који постоје у то време, који већ
нису предвиђени у горе наведеним одредбама Женевских конвенција,

када одређена повреда која се разматра има нарочито озбиљан
карактер из разлога фактичких или намерних елемената или због обима
предвиђених последица;

3. било које друго кршење правила или обичаја међународног права које
може у будућности да буде установљено и које та Страна уговорница, сходно
изјави датој у складу са чланом 6. ове конвенције, сматра упоредивим са
делима из ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 2.

1. Ова конвенција примењује се на кривична дела учињена након њеног
ступања на снагу у односу на сваку Страну уговорницу.

2. Она се такође примењује на кривична дела пре њеног ступања на снагу у оним случајевима где застарелост није наступила у том тренутку.

Члан 3.

1. Ова конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе. Она подлеже потврђивању или прихватању. Инструменти о потврђивању или прихватању депонују се код Генералног секретара Савета Европе.

2. Конвенција ступа на снагу три месеца након дана депоновања трећег инструмента о потврђивању или прихватању.

3. У односу на Страну потписницу која накнадно потврди или прихвати Конвенцију, она ступа на снагу три месеца након датума депоновања њеног инструмента о потврђивању или прихватању.

Члан 4.

1. Након ступања на снагу ове конвенције, Комитет министара Савета Европе може да позове било коју државу која није чланица да јој приступи, уколико резолуција која садржи такав позив добије једногласну сагласност чланица Савета Европе које су је потврдиле.

2. Такво приступање производи дејство депоновањем код Генералног секретара Савета Европе инструмента о приступању које производи дејство три месеца након датума његовог депоновања.

Члан 5.

1. Свака држава може да, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента о потврђивању, прихватању или приступању, назначи територију или територије на које се ова конвенција примењује.

2. Свака држава може да, приликом депоновања инструмента о потврђивању, прихватању или приступању или било којег каснијег датума, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе прошири ову конвенцију на било коју територију или територије назначене у изјави и за чије међународне односе је одговорна или у чије име је овлашћена да преузима обавезе.

3. Свака изјава дата у складу са претходним ставом може, за сваку територију која је наведена у њој, да буде повучена у складу са поступком предвиђеним чланом 7. ове конвенције.

Члан 6.

1. Свака Страна уговорница може да, у било које време, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе прошири примену ове конвенције на било које кршење права предвиђеног чланом 1. став 3. ове конвенције.

2. Свака изјава дата у складу са претходним ставом може да буде повучена у складу са поступком предвиђеним чланом 7. ове конвенције.

Члан 7.

1. Ова конвенција остаје на снази неодређено време.

2. Свака Страна уговорница може да, у мери у којој жели, откаже ову конвенцију слањем обавештења Генералном секретару Савета Европе.

3. Отказивање производи дејство шест месеци након датума пријема обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 8.

1. Генерални секретар Савета Европе обавештава државе чланице Савета и све државе које су приступиле овој конвенцији о:

- а) сваком потписивању;
- б) сваком депоновању инструмента о потврђивању, прихватању или приступању;
- в) сваком датуму ступања на снагу ове конвенције у складу са чланом 3. ове конвенције;
- г) свакој изјави примљеној у складу са одредбама чл. 5. и 6;
- д) сваком обавештењу примљеном у складу са одредбама члана 7. и датуму када је отказивање произвело дејство.

У потврду чега су, доле потписани, за то прописно овлашћени, потписали ову конвенцију.

Сачињено у Стразбуру, дана 25. јануара 1974. године, на енглеском и француском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна, у по једном примерку, који остају депоновани у архивама Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе доставља оверене копије свакој држави чланици Савета Европе и држави која јој је приступила.”

Члан 3.

О извршавању ове конвенције стара се министарство надлежно за правосуђе.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.